

Snažíme se automatizovat všude, kde to jde

Co když je potřeba přeinstalovat na všech univerzitních počítačích antivirový program, vyměnit studentské počítače za novější nebo vytvořit databáze, jež jsou na škole potřeba? Ajták Martin Lebeda pracuje na oddělení podpory a služeb Ústavu výpočetní techniky MU, kde si s podobnými zapeklitostmi umějí poradit. Působí tam už přes devět let.

Oficiálně se jeho pracovní pozice jmenuje analytik IT. Co si pod tím představíte? „Řeším různé požadavky od univerzity, které se jakkoli dotýkají informačních technologií. Analyzuji je, navrhuji pro ně řešení a vymyslím způsob jejich implementace,“ vysvětluje.

Jeho tým spravuje přes dvě stovky produkčních serverů, terminálové servery, e-learningy, tiskové systémy, přístupové a kamerové systémy či například databáze. V praxi to znamená starat se o bezmála 2900 počítačů. „Řídím se přesvědčením, že bychom měli automatizovat všude, kde se dá, a centralizovat tam, kde to má smysl,“ tvrdí Lebeda.

Centralizace šetří čas i peníze

Popsat svůj typický pracovní den v kanceláři ústavu v Botanické ulici mu nejde zrovna lehce. „Stěží hledám nějaké úkony, které bych musel každodenně provádět jako rutinu. Většinou si na oddělení stanovujeme dlouhodobé úkoly a pak je řešíme po malých krocích,“ popisuje.

Momentálně se se svým týmem věnuje optimalizaci centrální správy všech počítačů na univerzitě. „Mezi její hlavní výhody se řadí totožná uživatelská zkušenost na všech pracovištích a studovnách včetně notebooků, a to jak po stránce uživatelského rozhraní, tak softwarového vybavení. Navíc soustředění správy počítačů do jednoho místa šetří značné množství finančních prostředků,“ dodává.

S optimalizací souvisí i jiný důležitý projekt, na nějž se v těchto dnech důsledně chystají. „Čeká nás přechod na jiný antivirový program. Uskutečnit takové rozsáhlé změny napříč uni-

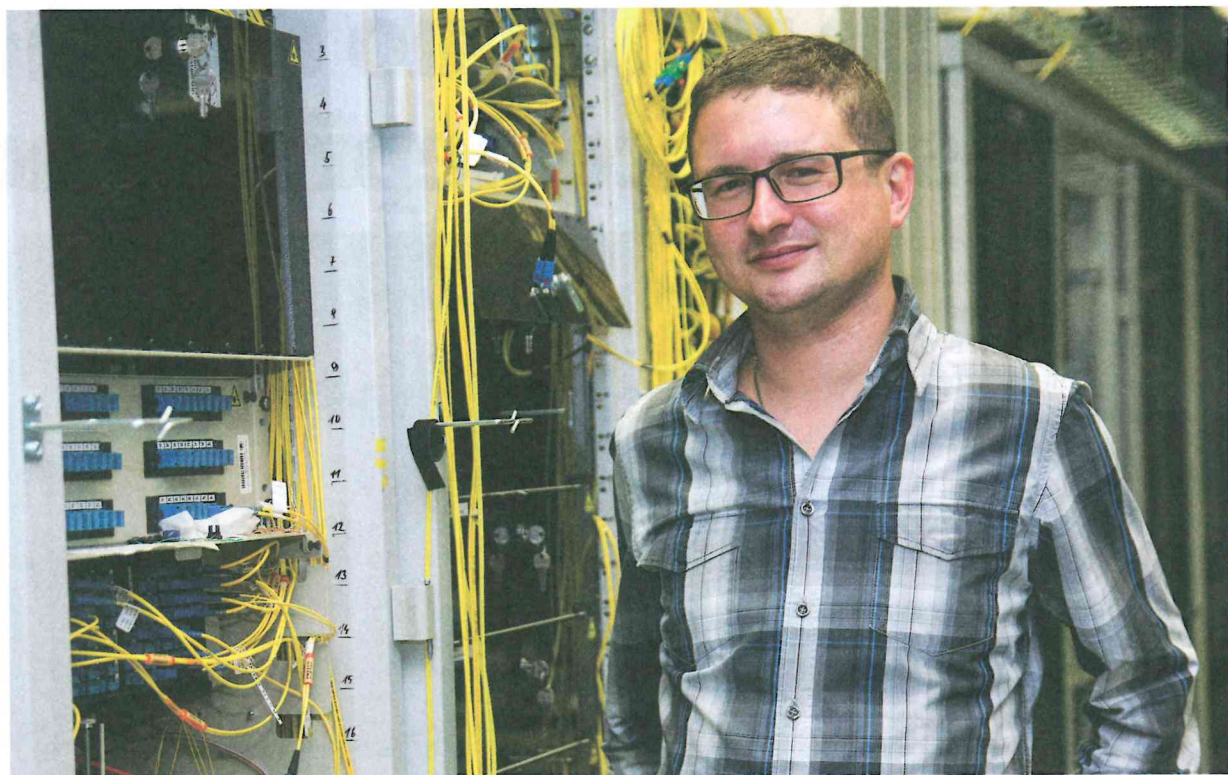

Foto: Lenka Kocuchová

Bez studentů si fungování našeho pracoviště nedokážu představit. Pracují tu převážně brigádně a řada z nich u nás píše své diplomky.

verzitou není zrovna jednoduché, proto začínáme s přípravami dlouho dopředu. Nový antivir spustíme sice až na začátku příštího roku, ale patřičné kroky musíme dělat již nyní,“ říká.

Bdíl nad bezpečností

Mezi další věci, s nimiž si Martin Lebeda umí poradit, se řadí i potíže s uživatelskými účty. „Může se klidně stát, že nějaká souhra náhod poškodí studentovi profil. Když se potom do něj kupříkladu v CPS snaží přihlásit, nepodaří se mu to. Musí jít za operátorem, který v cépéese sedí, a závadu mu nahlásit. Ten nám následně požadavek předá a my na dálku účet opravíme. Trvá to jen několik málo minut,“ líčí IT analytik.

V týmu, jehož je Lebeda součástí, se vypořádávají i s bezpečnostními hrozbami. Jestliže se v některém z počítačů objeví virus či malware, v ústavu se to zpravidla dozvídají jako první. „Studenti do sítě vnášejí škodlivé soubory třeba na flash discích, které ve škole používají. Pokud

dojde k nějakému incidentu, který automatika nevyřeší, odhalíme jeho příčinu a najdeme řešení,“ objasňuje.

Od počítače dává doma ruce pryč

Významnou částí jeho práce je spolupráce se studenty informatiky a příbuzných oborů. „Bez nich si fungování našeho pracoviště nedokážu představit. Pracují tu převážně brigádně. Řada z nich u nás píše své diplomky. Těší mě, když vidím, jak se postupně zlepšují, někteří u nás zůstanou i po skončení studia jako kmenoví zaměstnanci,“ vypráví Lebeda.

A jak ve svém volném čase dobíjí baterky? „Rád jezdím po výletech, hraju ping-pong a v létě i pétanque. Celkem jsem si oblíbil také vaření. Kdo by si myslel, že se počítačem věnuju i po práci, plete se. Před obrazovku usedám jen zřídka, a to tehdy, když si pustím nějakou hru. Často se to ale nestává,“ přiznává.

Přemysl Šimák

Anketa: Co právě čtete?

Semestr se přehoupnul do druhé poloviny a studenti by měli být až po krk zanořeni v literatuře, kterou je potřeba číst buď v seminářích z hodiny na hodinu, nebo mít přečtenou, než udeří zkouškové. Zeptali jsme se, jak vypadá realita.

Bára Reichová,
studentka učitelství
němčiny

Protože začínám psát diplomovou práci, měla bych především číst titul *Gefühle und Lernen im Fremdsprachenunterricht* od Nicole Ogasy. Místo toho ale bohužel čtu *Padesát odstínů šedi*. Ale aby to aspoň k něčemu bylo, i v tomto případě se snažím trochu vzdělávat a knížku mám v němčině, tedy s názvem *50 Schattierungen von Grau*. Kniha je dobře napsaná, snadno se čte a především si vylepším a doplním slovní zásobu, a o to mi jde především.

Markéta Bosáková,
studentka analytické
chemie

Měla bych se věnovat četbě literatury k diplomové práci, a to konkrétně *Comparative investigation of toxicity and bioaccumulation of Cd-based quantum dots and Cd salt in freshwater plant Lemna minor L.* Avšak realita je taková, že první kniha, po které sahám v každé volné chvíli, je *Krvavé Ostří* od Sarah Janet Mass. Jedná se o povídky ze světa *Skleněného trůnu* (fantasy série). Obecně zbožňuju fantasy příběhy, občas se potřebuju na chvíli zastavit v čase.

Tereza Vaňková,
studentka
knihovnictví

Momentálně se snažím do předmětu informační politika číst knihu o *eGovernmentu* od Davida Špačka, ale zatím mě to pořád táhne ke knížce *Po otrěsech* od H. Murakamiho. Jedná se o soubor krátkých příběhů, které se odehrávají v Japonsku v době po zemětřesení v 90. letech, a je o lidech, kterých se tahle katastrofa více či méně týkala. Doporučuju ale všem si přečíst obě tyto zajímavé knihy.

Martina Harvánková,
studentka fyziky
a matematiky

Odpovědi většiny studentů a převážně i moje budou asi: „skriptá“. Mám ale ráda knížky s dějem, a tak právě teď čtu 3. díl *Kroniky prokletých zaklínačů*. Pokud znáte *Nádherné bytosti*, tak se jedná o třetí díl. Je to oddechovka, ale zároveň nějak nutně potřebujete vědět, jak to celé dopadne, a nemůžete se odtrhnout. Takže na cesty vlakem a nudné chvíle je to ideál.